

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudců JUDr. Jana Ryby a Mgr. Ivety Postulkové v právní věci

žalobkyně: **N. S.**, narozená dne XXX,
státní příslušnost XXX
bytem XXX,
zast. advokátem JUDr. Petrem Novotným,
sídlem Archangelská 1, 100 00 Praha 10

proti
žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 15. 4. 2019 č. j. MV-39898-4/SO-2018

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Podanou žalobou se žalobkyně u soudu domáhala zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí vydaného Ministerstvem vnitra – Komisí pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců (dále jen „žalovaná“), jímž bylo zamítnuto její odvolání proti rozhodnutí Ministerstva vnitra České republiky, odbor azylové a migrační politiky (dále jen

„prvostupňový orgán“) ze dne 5. 3. 2018, č. j. OAM-15095-22/ZM-2017, kterým byla zamítnuta její žádost o prodloužení zaměstnanecké karty.

2. Žalobkyně nesouhlasí s napadeným rozhodnutím a její námitky lze rozdělit do následujících žalobních bodů:
3. *V prvním žalobním bodu* namítá žalobkyně nezákonnost napadeného rozhodnutí, když správní orgány v rámci vedeného řízení porušily § 2 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), neboť nepostupovaly v předmětné věci v souladu se zákony a ostatními právními předpisy, rovněž porušily § 2 odst. 3 správního řádu, neboť nešetřily oprávněné zájmy žalobkyně jako osoby, jíž se činnost správního orgánu dotýká, dále porušily § 2 odst. 4 správního řádu, neboť nedbaly, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem a odpovídalo okolnostem daného případu. Správní orgány rovněž porušily § 3 správního řádu, když nezjistily skutkový stav tak, aby o něm nebyly významné pochybnosti a § 50 odst. 2 správního řádu, když si neopatřily dostatečné podklady pro své rozhodnutí.
4. *Ve druhém žalobním bodu* žalobkyně nesouhlasí s žalovaným, že v průběhu řízení o žádosti o prodloužení zaměstnanecké karty se nepodařilo ověřit, že žalobkyně bude zaměstnána firmou AVALSORYM s.r.o. Uvedené je podle žalobkyně v rozporu s pracovní smlouvou žalobkyně, s údaji v centrální evidenci Ministerstva práce a sociálních věcí ČR týkající se volných pracovních míst a s výsledkem žalobkyně, neboť z nich vyplývá, že žalobkyně by měla i nadále pracovat na pozici pomocný pracovník v rostlinné výrobě u jmenované firmy. Žalobkyně namítá, že její výpověď byla nesprávně hodnocena, protože v rámci výsledku potvrdila, že je zaměstnána u zaměstnavatele AVALSORYM s.r.o., se kterým má uzavřenou pracovní smlouvu, pracuje u strojů, dělá se třeba špenát z pole, balí se to a počítá do kartonu, taky kontroluje váhu, případně kontroluje v mrazících data spotřeby a vyhazuje prošlé potraviny. Pokud měl správní orgán pochybnosti o obsahu výpovědi žalobkyně, mohl uskutečnit výslech jednatelky firmy AVALSORYM s.r.o., paní N. K., která se mohla vyjádřit k okolnostem zaměstnání žalobkyně a vyjádřit se i k dalším důležitým skutečnostem.
5. Žalobkyně naopak tvrdí, že je skutečně zaměstnána firmou AVALSORYM s.r.o., která jí přiděluje práci, tuto práci kontroluje a odpovídá za ni. Práce je vykonávána na náklady a odpovědnost firmy AVALSORYM s.r.o jako zaměstnavatele žalobkyně. Tato firma má o žalobkyni i nadále zájem a je schopna jí zajistit řádný průběh a výkon pracovněprávního vztahu po celou dobu trvání platnosti zaměstnanecké karty.
6. *Podle žalobkyně* si správní orgány neopatřily všechny dostupné důkazy nutné k objektivnímu posouzení daného případu a pouze účelově hodnotily výpověď žalobkyně, aniž by vyslechly i jednatelku firmy AVALSORYM s.r.o. Správní orgán rovněž pochybil při hodnocení provedených důkazů vyvoláváním neopodstatněného dojmu o skrytém agenturním zaměstnávání ve vztahu k zaměstnání žalobkyně.
7. Žalobkyně proto nesouhlasí s tvrzením správního orgánu, že se v jejím případě i přes vyhodnocení předložených dokladů nepodařilo ověřit údaje uvedené v žádosti a žádost byla zamítnuta podle ustanovení § 46e odst. 1 s odkazem na ustanovení § 56 odst. 1 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“).
8. Žalobkyně proto navrhuje, aby bylo napadnuté rozhodnutí zrušeno.

9. Žalovaná v písemném vyjádření navrhla zamítnutí žaloby a dále uvedla, že skutkový stav i průběh správního řízení je dostatečně popsán v žalobou napadeném rozhodnutí, na něž pro stručnost odkazuje. Žalovaná považuje za nezbytné uvést, že správní orgány neměly žádné pochybnosti o obsahu výpovědi žalobkyně provedené v rámci nalézacího řízení. Rovněž je podstatné, že předmětná žádost nebyla zamítnuta z důvodu stavu *non liquet* (§ 56 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců) jak uvádí žalobkyně, nýbrž z důvodu zjištění jiné závažné překážky dalšího pobytu žalobkyně na území České republiky (§ 56 odst. 1 písm. j) téhož zákona).
10. Soud o věci rozhodl bez nařízení jednání. Žalobkyně sdělila soudu, že souhlasí s tím, aby soud rozhodl bez nařízení jednání a žalovaný nevznnesl návrh na nařízení ústního jednání (§ 51 s. ř. s.).
11. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.) a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
12. Městský soud v Praze posoudil věc takto:
13. *V prvním žalobním bodu* žalobkyně dovozuje nezákonnost napadeného rozhodnutí z porušení § 2 odst. 1, 3 a 4, dále § 3 a § 50 odst. 2 správního řádu.
14. K takto formulované námitce musí soud konstatovat, že vzhledem k zásadě dispozitivnosti soudního řízení správního není možné, aby žalobce předmět soudního přezkumu vymezil jen nekonkrétními odkazy na určitá ustanovení zákona bez souvislosti se skutkovými výtkami. Pokud žalobce odkazuje na okolnosti, jež jsou popsány či jinak zachyceny ve správním či soudním spise, nemůže se jednat o pouhý obecný, typový odkaz. Musí se jednat o odkaz na konkrétní skutkové děje či okolnosti ve spisu či listinách zachycené, a to tak, aby byly zřetelně odlišitelné od jiných skutkových dějů či okolností obdobné povahy a aby bylo patrné, jaké aspekty těchto dějů či okolností považuje žalobce za základ jím tvrzené nezákonnosti (srov. rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005-58, č. 835/2006 Sb. NSS). Soud je povinen vypořádat jednotlivé žalobní body, aby nezatížil své rozhodnutí nepřezkoumatelností, není ale povinen na základě vágních odkazů žalobní body či podpůrné argumenty dohledávat ve spisech či v zaslaných dokumentech. Opačný postup by porušoval dispoziční zásadu a zasahoval by do rovného postavení účastníků řízení (§ 36 odst. 1 s. ř. s.). Jinými slovy, není na soudu, aby v podáních vyhledával skutečnosti, které jsou způsobilé být součástí žaloby.
15. Soud tedy v míře obecnosti korespondující odkazu žalobkyně na porušení jednotlivých ustanovení správního řádu poukazuje na str. 2 a 3, kde žalovaná popsala průběh správního řízení a skutková zjištění učiněná prvostupňovým orgánem a na str. 5 a 6 napadeného rozhodnutí, kde žalovaná adekvátně posoudila zjištěný skutkový stav a dostatečně se zabývala jednotlivými odvolacími námitkami v posuzovaném případě. Soud z obsahu správního spisu včetně obsahu rozhodnutí obou stupňů neshledal, že by absentovala rozhodná skutková zjištění či že by jejich hodnocení bylo v rozporu se zákonnou úpravou vztahující se k posuzované věci.
16. *Ve druhém žalobním bodu* žalobkyně nesouhlasí s žalovaným, že se v jejím případě i přes vyhodnocení předložených dokladů nepodařilo ověřit údaje uvedené v žádosti a žádost

byla zamítnuta s odkazem na ustanovení § 56 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců, resp. proto, že neprokázala, že je skutečně zaměstnána firmou AVALSORYM s.r.o., která jí přiděluje práci, tuto práci kontroluje a odpovídá za ni.

17. Ze správního spisu soud ověřil, že

- Rozhodnutím ze dne 10. 6. 2016, č. j.. OAM-4828/ZM-2016 byl udělen žalobkyni souhlas se změnou zaměstnavatele k zaměstnavateli AVALSORYM s.r. o. na pracovní pozici Pomocní pracovníci v rostlinné výrobě s místem výkonu práce Praha, Praha – východ.
- Dne 6. 6. 2017 podala žalobkyně žádost o prodloužení zaměstnanecké karty dle § 44a odst. 9 ve spojení s § 42g odst. 2 zákona o pobytu cizinců.
- Dne 13. 9. 2017 vydal prvostupňový orgán výzvu k vyjádření se k předmětu řízení o žádosti o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty, v níž žalobkyni vyzval, aby sdělila, jakou pracovní pozici má u svého zaměstnavatele vykonávat, zda-li jednu pracovní pozici nebo obě pracovní pozice, a jaké bude její místo výkonu práce, neboť k žádosti o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty doložila pracovní smlouvu s pracovní pozicí balící pomocné práce; balič s místem výkonu práce Praha.
- Dne 2. 10. 2017 žalobkyně doložila k žádosti pracovní smlouvu uzavřenou dne 25. 4. 2016 mezi společností AVALSORYM s.r.o., jako zaměstnavatelem na straně jedné a účastníci řízení jako zaměstnancem na straně druhé, na dobu neurčitou. Dle textu zaměstnanec nastoupí do práce do 5 pracovních dnů po vyřízení zaměstnanecké karty, pracovní pozice - Pomocní pracovníci v rostlinné výrobě s týdenní pracovní dobou 40 hodin, měsíční mzda ve výši 15 900 Kč, místo výkonu práce Praha - Východ.
- Dne 7. 12. 2017 byl proveden účastnický výslech žalobkyně, při němž do protokolu mimo jiné uvedla, že v současné době je zaměstnána u společnosti AVALSORYM s.r.o., a to od dubna 2016, a že její pracovní pozice je ruční balení, práce v zelenině. K dotazu, jaká je její náplň práce, odpověděla: „Jedou tam mašiny, stroje, za kterými stojím, kontrolujeme sáčky a data na těch sáčkách, počítám to do kartonu, kontrolujeme fólie. Každý den děláme různé věci, jeden den jsou jogurty pak něco jiného, počítám a dělají se ochutnávky, zda je to správně namíchané. Počítáme jednotlivé věci do kartonu. Dělá se třeba špenát z pole, balí se to a počítá do kartonu. Taky kontrolujeme váhu a tak pořád. Když není práce na balení, jdeme do mrazáků a kontrolujeme data spotřeby, když je to prošlé tak to vyhodíme.“ Za místo výkonu práce žalobkyně označila Klíčany u Prahy, ulice Břežanská, kde ve třech halách jsou stroje. Nemá stálé pracovní místo, ale každý den pracuje v jiné hale. Do hal nebo jejich částí a na různé stroje posílá žalobkyni vedoucí ze společnosti Agrimex, které patří sklady, kde pracuje. Práci jí zadává také vedoucí ze společnosti Agrimex, který kontroluje její práci. Jednou za měsíc bývá na pracovišti paní K., která je jednatelkou společnosti AVALSORYM s.r.o., ale za žalobkyní nechodí. K práci potřebuje pracovní pomůcky jako např. rukavice, pásky, lepenky atd., které jí vydává pan vedoucí ze společnosti Agrimex, v práci na sobě má oblečení označené Agrimex, a buď černé nebo bílé boty od této společnosti. Do objektu se dostává pomocí kartičky, kterou jí vydal pan vedoucí ze společnosti Agrimex. Docházku na pracovišti kontroluje vedoucí výroby nebo jiný vedoucí ze společnosti Agrimex. K dotazu ohledně 2 předložených pracovních smluv ze stejného data s rozdílnými pracovními pozicemi, uvedla „Paní co sedí s paní K., to spletla, ale K. si toho všimla a opravila to a pak mi to paní K.

vyměnila, možná jsem to špatně doložila, takže je to moje chyba. Opravdu jsem v tom Agrimexu, můžete se za mnou přijet podívat, já to skutečně dělám." Je si plně vědoma toho, že jí byl udělen souhlas se změnou zaměstnavatele na pracovní pozici pracovníci v rostlinné výrobě. K dotazu, zda pracuje v současné době jako balič nebo pomocný pracovník v rostlinné výrobě účastnice řízení sdělila: „*No jako pomocník, ale i balím, nemám pořád stejnou práci, ono to tak je, že balím každý den do kartonu, jak ti baliči, ale střídá se to.*“ K dotazu, která z pracovních smluv je platná, zda na pracovní pozici pomocný pracovník v rostlinné výrobě nebo na baliče, odpověděla: „*ty balící práce, to balení, ta paní u K. se spletla, to je moje chyba.*“

- Ve vyjádření ze dne 31. 1. 2018 žalobkyně sdělila, že z dokumentů a z výsledku vyplynulo, že problematickou záležitostí v řízení je existence dvou různých pracovních smluv uzavřených mezi ní a zaměstnavatelem, k čemuž doplňuje, že nesprávná smlouva uzavřená dne 25. 4. 2016 stanovila nástup do práce 26. 4. 2016. Není důvod, aby nesprávná verze smlouvy byla zohledňována.
- Dne 5. 3. 2018 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí č. j. OAM- 15095-22/ZM-2017, kterým žádost žalobkyně zamítl podle § 44a odst. 10 ve spojení s § 46e odst. 1 a § 37 odst. 2 písm. b) s odkazem na § 56 odst. 1 písm. j) zákon o pobytu cizinců.
- Dne 23. 3. 2018 podal zástupce žalobkyně odvolání, ve kterém uvedl obsahově shodné námitky s námitkami žalobními. Odvolání žalobkyně bylo napadeným rozhodnutím zamítnuto

18. Z výše uvedeného přehledu vyplývá, že žalobkyně pobývala na území České republiky na základě povolení k dlouhodobému pobytu ve formě zaměstnanecké karty. Rozhodnutím ze dne 10. 6. 2016, č. j. OAM-4828/ZM-2016 jí byl udělen souhlas se změnou zaměstnavatele k zaměstnavateli AVALSORYM s.r. o. na pracovní pozici Pomocní pracovníci v rostlinné výrobě s místem výkonu práce Praha, Praha – východ. Dne 6. 6. 2017 podala žalobkyně žádost o prodloužení zaměstnanecké karty, k níž připojila pracovní smlouvu s datem uzavření smlouvy dne 25. 4. 2016 mezi společností AVALSORYM s.r.o. jako zaměstnavatelem a žalobkyní jako zaměstnancem, ve smlouvě je uvedena pracovní pozice balící pomocné práce; balič s místem výkonu práce Praha. Prvostupňový orgán vyzval žalobkyni, aby sdělila, jakou pracovní pozici má u svého zaměstnavatele vykonávat, zda-li jednu pracovní pozici nebo dvě pracovní pozice, a jaké bude její místo výkonu práce, neboť k žádosti o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty doložila pracovní smlouvu s pracovní pozicí balící pomocné práce; balič s místem výkonu práce Praha. Dne 7. 12. 2017 správní orgán 1. stupně provedl výslech žalobkyně.
19. Postup prvostupňového orgánu, který přistoupil k účastnickému výsledku žalobkyně, aby mohl učinit skutkový závěr, jakou pracovní činnost vykonává žalobkyně, která se stejným zaměstnavatelem uzavřela 2 pracovní smlouvy z téhož dne, avšak s rozdílnou pracovní pozicí a místem výkonu práce, shledal soud adekvátní do té doby skutkově nevyjasněné situaci.
20. Po posouzení spisového materiálu se soud ztotožňuje se skutkovým závěrem prvostupňového orgánu, který na str. 3 rozhodnutí s poukazem na skutečnost, že „*Žadatelka během svého výsledku uvedla, že pracuje jednak jako pomocný pracovník v rostlinné výrobě, ale i jako balič, a platná pracovní smlouva je ta s pracovní pozicí balící pomocné práce, balič*“ konstatoval, že z výsledku de facto vyplývá, že žadatelka je formálně v zaměstnaneckém poměru vůči společnosti AVALSORYM s.r.o., práci však fakticky vykonává pro společnost Agrimex.

21. Prvostupňový orgán se na základě skutkových zjištění zabýval ve svém rozhodnutí otázkou, zda lze jednání žadatelky spočívající v tom, že fakticky vykonávala činnost v rozporu se zaměstnaneckou kartou vyhodnotit jako nelegální práci, přičemž vyšel z ust. § 2 odst. 1 zákona č. 262/2006 Sb., zákoníku práce a dospěl k závěru, že v daném případě práci, kterou vykonává žadatelka pro společnost Agrimex, splňuje všechny znaky závislé práce – dle vlastní výpovědi - vykonávala po dobu tří měsíců práci pro jinou společnost a to podle pokynu tohoto zaměstnavatele, přitom se jedná o vztah podřízenosti. Žadatelka do protokolu výslovně uvedla, že pracuje ve skladech společnosti Agrimex, každý den v jiné hale této společnosti, do hal nebo jejich částí i na různé stroje ji posílá vedoucí z této společnosti, který ji zadává práci, kontroluje její práci, vydává pracovní pomůcky, kontroluje docházku a v práci má na sobě oblečení označené logem společnosti Agrimex. Není proto pochyb, že žadatelka je a bude přidělována společností AVALSORYM s.r.o. k výkonu práce pro společnost Agrimex. Popsaný skutkový stav odpovídá ust. § 14 odst. 1 písm. b) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti práci, podle něhož se zprostředkováním zaměstnání rozumí zaměstnávání fyzických osob za účelem výkonu jejich práce pro uživatele, kterým se rozumí jiná právnická nebo fyzická osoba, která práci přiděluje a dohlíží na její provedení. Takové zprostředkování zaměstnání mohou provádět pouze agentury práce.
22. Prvostupňový orgán na základě uvedených skutkových okolností daného případu dospěl k závěru, že je naplněn důvod pro neprodloužení doby zaměstnanecké karty podle § 56 odst. 1 písm. j) zákona o pobytu cizinců, který lze charakterizovat jako závažnou překážku v dalším pobytu žadatelky na území České republiky. Důvod spočívá v tom, že vydání zaměstnanecké karty by vedlo ke vzniku nezákonného stavu, že žadatelka by byla nadále nezákonně přidělována společností AVALSORYM s.r.o. k výkonu práce pro společnost Agrimex, aniž by společnost AVALSORYM s.r.o. byla agenturou práce. Závažnou překážkou pobytu v daném případě představuje výkon nelegální práce, resp. výkon další pracovní pozice, na kterou žadatelce nebyl udělen souhlas se zaměstnáním cizinky na další pracovní pozici či souhlas se změnou pracovního zařazení, což je v rozporu s vydanou zaměstnaneckou kartou.
23. Výše uvedené posouzení daného případu seznala žalovaná v napadeném rozhodnutí adekvátní skutkovým zjištěním a podpořila je judikaturou Nejvyššího správního soudu a to konkrétně poukazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 2. 2014, č. j. 6 Ads 46/2013-35, v němž soud vymezil tři znaky, které musí být kumulativně splněny, aby se dalo hovořit o závislé práci podle § 2 odst. 1 zákona č. 262/2006Sb. (*1. soustavnost, 2. osobní výkon práce a 3. vztah nadřízenosti a podřízenosti mezi zaměstnancem a zaměstnavatelem*). Nejvyšší správní soud v rozsudku konstatoval, že „společným rysem a jakýmsi leitmotivem všech znaků závislé práce vymezených (nově) 2 odst. 1 zákoníku práce, je osobní či hospodářská závislost zaměstnance na zaměstnavateli. Tyto znaky slouží k odlišení závislé práce od jiných ekonomických aktivit (zejména samostatného podnikání), ale také od aktivit jiného charakteru (zejména mezilidské výpomoci). Proto musí správní orgány při postihování nelegální práce v řízení obviněnému prokázat naplnění všech těchto znaků - zaměstnanec osobně a soustavně vykonává práci jménem zaměstnavatele a podle jeho pokynů, přičemž se vůči zaměstnavateli nachází v podřízeném vztahu. Nejvyšší správní soud pak dále v uvedeném rozsudku konstatoval, že „vztah podřízenosti zaměstnance vůči zaměstnavateli představuje nutné subjektivní kategorii. Rozhodující je tedy zejména to, zda zaměstnanec sám vnímá své postavení jako podřízené a to je důvodem proč respektuje pokyny zaměstnavatele. Pokud má ovšem správní orgán naplnění tohoto

subjektivního znaku objektivně prokázat, musí zkoumat, zda je dána osobní závislost zaměstnance na zaměstnavateli a zejména co je její příčinou.“ Žalovaná konstatovala, že skutečnost, že se jedná o agenturní zaměstnávání v rozporu se zákonem, vyplývá z protokolu o svědecké výpovědi žadatelky, k čemž citovala z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 6. 2015, č. j. 2 Ads 173/2014-28, že „Agenturní zaměstnávání je definováno zákonem a pro závěr o činnosti zaměstnavatele je podstatné naplnění zákonem definovaných znaků. Agenturní zaměstnávání je spojeno se zprostředkováním zaměstnání, kterým se podle § 14 odst. 1 písm. b) zákona č. 453/2004 Sb., o zaměstnanosti, mimo jiné rozumí zaměstnávání fyzických osob za účelem výkonu jejich práce pro uživatele, kterým se rozumí jiná právnická nebo fyzická osoba, které práci přiděluje a dohlíží na její provedení. K takovému zprostředkování jsou oprávněny podle § 14 odst. 3 zákona o zaměstnanosti buď a) krajské pobočky Úřadu práce, nebo b) právnické nebo fyzické osoby; pokud mají povolení k příslušné formě zprostředkování zaměstnání (dále jen "agentury práce"). Žalovaná dodala, že podstatným znakem zprostředkování zaměstnání agenturou práce je pronájem pracovní síly, za kterou nemá pronajímatel (agentura práce) odpovědnost a své pronajaté zaměstnance při výkonu práce neřídí. V daném případě právě takové skutečnosti vyplývají ze spisového materiálu (zejména z údajů popsaných žadatelkou v její výpovědi, z níž také vyplývá, že vykonávala zaměstnání v rozporu s vydanou zaměstnaneckou kartou.).

24. Po posouzení spisového materiálu dospěl soud k závěru, že spisový materiál byl správními orgány shromážděn v dostatečné míře a je dostatečnou oporou pro skutkové a právní závěry obsažené v napadených rozhodnutích. Z tohoto důvodu žalobkyni nelze přisvědčit, že správní orgány nezjistily dostatečně stav věci a neopatřily si všechny dostupné důkazy nutné k objektivnímu posouzení daného případu. Nelze se ztotožnit s žalobkyní, že by měly být vždy provedeny všechny dostupné důkazy, neboť takový přístup by znamenal mnohdy neúměrné prodlužování správních řízení. Správní orgán vždy musí v konkrétní situaci posoudit, zda provedenými důkazy byl dostatečně zjištěn skutkový stav a provádění dalších důkazů by pro jejich nadbytečnost (není třeba prokazovat již prokázané či nerozhodné skutečnosti) znamenalo toliko neefektivní prodlužování řízení a oddalování rozhodnutí ve věci. V posuzovaném případě byly objasněny všechny podstatné a rozhodné skutečnosti, o jejichž významu nemá soud pochybnosti. Nebylo ani na místě doplňovat důkazní řízení dalšími výslechy (např. jednatelkou společnosti AVALSORYM s.r.o.) právě proto, že žalobkyně ve své výpovědi dostatečně objasnila pro posouzení její žádosti rozhodné skutečnosti. Správní orgán proto nepochybil, pokud sám z vlastní iniciativy nepřistoupil k provedení takového důkazního prostředku.
25. Namítá-li žalobkyně, že je skutečně zaměstnána firmou AVALSORYM s.r.o., která jí přiděluje práci, tuto práci kontroluje a odpovídá za ni, přitom tato práce je vykonávána na náklady a odpovědnost firmy AVALSORYM s.r.o jako zaměstnavatele žalobkyně, soud uvádí, že tato tvrzení jsou vyvrácena výpovědi žalobkyně uskutečněné dne 7. 12. 2017. Pro stručnost soud odkazuje na str. 4, bod 17. tohoto rozsudku, kde je popsán průběh správního řízení, včetně uskutečněné výpovědi žalobkyně a dodává, že žalobkyně sama při výslechu vypověděla, že pracuje v místě výkonu Klíčany u Prahy, pracuje v halách společnosti Agrimex, její náplň práce se liší, ale balí a kontroluje zeleninu, pracovní pomůcky využívá od společnosti Agrimex, práci jí zadávají a kontrolují zástupci této společnosti. Práce žalobkyni nebyla tedy zadávána společností AVALSORYM s.r.o., stejně tak nebyla touto společností kontrolována a rovněž pracovní pomůcky či pracovní oděv a obuv jí poskytla společnost Agrimex.

26. Pro úplnost soud uvádí, že pokud žalobkyně argumentuje, že její tvrzení prokazují i údaje v centrální evidenci Ministerstva práce a sociálních věcí ČR týkající se volných pracovních míst, pak soud uvádí, že žalobkyně nijak nekonkretizuje, o jaké údaje se jedná, z jakého období a jakou souvislost mají tyto údaje s posuzovanou věcí. Nadto žalobkyně ani žádné údaje v centrální evidenci Ministerstva práce a sociálních věcí ČR týkající se volných pracovních míst zachycené v písemné podobě soudu nepředložila, aby bylo zřejmé, o jaké údaje se žalobkyni jedná a jak s posuzovaným případem souvisí. Za této situace shledává soud poukaz žalobkyně na údaje v centrální evidenci Ministerstva práce a sociálních věcí ČR za zcela irelevantní.
27. Soud shledává vhodným v souladu s judikaturou tohoto soudu (rozsudek ze dne 22. 8. 2017, č. j. 11 A 168/2017-47) dodat, že výkon nelegální práce na území České republiky je třeba vnímat jako jednání, které naplňuje znaky porušování právních předpisů České republiky nebo jejich obcházení. Podezření správního orgánu na obcházení zákona cizincem lze nepochybně hodnotit jako zjištění jiné závažné překážky pobytu cizince na území České republiky. Jde o překážku, kterou zákon o pobytu cizinců přímo nedefinuje, a která může v tom kterém případě dosahovat takové intenzity, že je možné ji vnímat jako závažnou, protože je zájmem státu, aby povolení k pobytu náleželo jen těm cizincům, kteří neporušují ani neohrožují veřejný pořádek na území státu, náležitě dbají dodržování všech povinností, které jim právní řád ukládá, a svá práva nevykonávají na úkor práv jiných osob nebo státu samotného.
28. Městský soud v Praze má za to, že žalovaný správní orgán se v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí zcela podrobně a vyčerpávajícím způsobem vyjádřil ke všem žalobou namítaným skutečnostem a soud jeho úvahy neshledal v rozporu se zásadami správního uvážení.
29. Na základě shora uvedeného soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
30. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl plný úspěch žalovaný, avšak žalovanému v řízení žádné náklady nad rámec jeho běžných činností nevznikly. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v

jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 18. srpna 2020

JUDr. Ludmila Sandnerová, v. r.
předsedkyně senátu